Tc 335_01

Ένα τουρκό- τουρκόμπαιδο κι ένα βασιλοπαίδι
μια Ρωμιοπούλα αγαπάει
μια Ρωμιοπούλα αγαπάει κι θέλει να την πάρει
και η Ρωμιοπούλα δε τον θέλ'
και Ρωμιοπούλα δε τον θέλ' μα θέλει να τον ξέρει
παίρνει τα όρη τα βουνά
παίρνει τα όρη τα βουνά παίρνει και τα λαγκάδια
τον Αϊ-Γιώργη αντίκρισε.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου κρύψε με απ' τον Τούρκο
κι ανοίξανε τα σύννεφα

-"Θα σε χαρίσω μάλαμα"-

-Δεν πειράζει.

(συνεχίζουν)
ανοίξανε τα σύννεφα κι χάθ'κε η κόρη μέσα
να και ο Τούρκος έφτασε
να και ο Τούρκος έφτασε με τ' άλογο στο χέρι.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου
συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου φανέρωσε την κόρη
θα σε χαρίσω μάλαμα
θα σε χαρίσω μάλαμα κι όλο καθάριο ασήμι
και με τα βουβαλόμαξα
και με τα βουβαλόμαξα θα κουβαλώ το λάδι.
Ανοίξανε τα σύννεφα.
ανοίξανε τα σύννεφα και φάν'κε η κόρ' 'πό μέσα
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά και στα άλογο την ρίχνει.
Άσε με Τούρκε απ' τα μαλλιά
άσε με Τούρκε απ' τα μαλλιά και πιάσε με απ' το χέρι
εγώ άλλον δεν αγαπώ
εγώ άλλον δεν αγαπώ μόν' το Θεό και σένα.